

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Kubovou v právní věci

žalobkyně:

ManpowerGroup s.r.o., IČ 41194659,
se sídlem Na Florenci 2116/15 2116/15, 110 00, Praha 1 - Nové Město,
zastoupena Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem se sídlem Na Florenci
2116/15, 110 00 Praha 1

proti

žalované:

MONTO, s.r.o., IČ 25185799,
bytem Rudolfovska tř. 117/53, 370 01, České Budějovice,
zastoupené JUDr. Jaromírem Bayerem, advokátem se sídlem Jeremiášova
1705/18, 370 01 České Budějovice

o zaplacení částky 19 000 556,05 Kč s přísl., částečné zastavení, rozsudkem pro uznání

takto:

- I. Řízení se **částečně zastavuje** co do zákonného úroku z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 3 000 000 Kč od 10. 11. 2020 do zaplacení a co do zákonného úroku z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 1 000 000 Kč od 1. 12. 2020 do zaplacení.
- II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni částku 19 000 556,05 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 23 000 556,05 Kč od 30. 11. 2019 do 9. 11. 2020, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 20 000 556,05 Kč od 10. 11. 2020 do 30. 11. 2020, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně z částky 19 000 556,05 Kč od 1. 12. 2020 do zaplacení, to vše do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Pavlíčková.

- III. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 1 709 803,31 Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 24. 3. 2020 se žalobkyně domáhala na žalované zaplacení částky 23 000 556,05 Kč s odůvodněním, že jde o plnění z neformální nepojmenované smlouvy, na základě které se žalobkyně zavázala poskytovat žalované finanční prostředky pro výplatu mezd a odvodů agenturních zaměstnanců. Tato praxe mezi žalobkyní a žalovanou byla dlouhodobá, již v minulosti byly finanční prostředky žalované poskytnuty, avšak i žalovanou vráceny. Strany dne 23. 1. 2018 uzavřely Rámcovou smlouvu o spolupráci, která byla vypovězena dne 10. 2. 2020. Alternativně žádala žalobkyně vrácení dlužné částky z titulu bezdůvodného obohacení. Na základě 7 vystavených zálohových faktur v období 12/2018 – 6/2019 byla dlužná částka ve výši 31 089 496 Kč, tato však byla částečně hrazena a částečně došlo k jednostrannému zápočtu a zbylá dlužná částka byla ve výši 23 000 556,05 Kč. Žalobkyně zaslala žalované dne 21. 11. 2019 předžalobní výzvu k plnění, avšak bezvýsledně. Žalobkyně též požaduje zákonný úrok z prodlení.
2. Dne 9. 10. 2020 byl soudu doručen návrh žalobkyně na vydání předběžného opatření. Usnesením zdejšího soudu ze dne 12. 10. 2020, č.j. 14 C 73/2020 – 82 bylo vydáno předběžné opatření, kterým byla žalované uložena povinnost zdržet se nakládání se specifikovanými nemovitostmi, zejména zdržet se převodu vlastnického práva k těmto nemovitostem a zdržet se jejich zatížení věcnými právy ve prospěch třetích osob. Na základě návrhu žalované na zrušení předběžného opatření bylo zdejším soudem dne 27. 10. 2020 vydáno usnesení č.j. 14 C 73/2020 – 159, kterým bylo předběžné opatření zrušeno. Následně byla mezi účastníky uzavřena mimosoudní Dohoda o narovnání, na základě které se žalovaná zavázala uhradit žalobkyni 3 000 000 Kč do 3 dnů od podpisu smlouvy a 1 000 000 Kč nejpozději do 30. 11. 2020. Dále se žalovaná zavázala hradit v pravidelných měsíčních splátkách částku 350 000 Kč do notářské úschovy, až do zaplacení částky 19 000 000 Kč (či do pravomocného skončení tohoto řízení, podle toho, co nastane dříve). Následně žalobkyně vzala žalobu částečně zpět co do částky 3 000 000 Kč podáním ze dne 9. 11. 2020 a co do částky 1 000 000 Kč podáním ze dne 14. 12. 2020 s tím, že částečně kapitalizovala úrok z prodlení a navrhovala, aby se jednání dále vedlo o částku 21 302 712,85 Kč s přísl. od 1. 12. 2020. Dne 22. 1. 2021 však soud vydal usnesení č.j. 14 C 73/2020 – 197, kterým částečně zastavil řízení co do částky 4 000 000 Kč, které započel na jistinu, jak dle názoru soudu vyplývalo z Dohody o narovnání. Vůči tomuto rozhodnutí se žalobkyně vzdala práva na odvolání a následně ještě doplnila částečné zpětvzetí žaloby i co do úroků z prodlení z částky 4 000 000 Kč.
3. Soud tedy prvním výrokem tohoto rozsudku rozhodl o částečném zastavení řízení i co do úroků z prodlení jdoucích z částky 3 000 000 Kč od 10. 11. 2020 do zaplacení a z částky 1 000 000 Kč od 1. 12. 2020 do zaplacení.
4. Dle ust. § 96 odst. 1, 2 o.s.ř. může vzít žalobce za řízení zpět návrh na jeho zahájení, a to zčásti nebo zcela. Je-li návrh vzat zpět, soud řízení zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zastaví. Dle ust. § 96 odst. 3 o.s.ř. soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné, jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí. Žalovaná s tímto částečným zpětvzetím vyslovila souhlas.
5. Na počátku tohoto řízení byl žalované do vlastních rukou doručen platební rozkaz spolu s žalobou a zároveň i výzva, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro podání odporu k věci písemně vyjádřila a uvedla, zda žalobou uplatněný nárok uznává zcela či pouze zčásti nebo co do základu. Byla poučena o tom, že uzná-li nárok, rozhodne soud na tomto základě o věci samé (o její části nebo o jejím základu) rozsudkem pro uznání podle § 153a odst. 1 o.s.ř. Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Pavlíčková.

Pro případ, že nárok neuzná, byla poučena o své povinnosti ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti ve věci samé, na nichž staví svoji obranu proti žalobě, označit důkazy k prokázání svých tvrzení a předložit listiny, na něž se bude odvolávat. Nebude-li moci ve stanovené lhůtě toto písemné vyjádření podat, byla poučena o povinnosti ještě před uplynutím lhůty soudu sdělit, jaký vážný důvod jí v tom brání a tvrzený vážný důvod na výzvu soudu prokázat. Nevyjádří-li se písemně včas ve věci samé, ani ve stanovené lhůtě nesdělí soudu, jaký vážný důvod jí v tom brání, bude mít soud za to, že nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznává, a proto soud ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 3 o.s.ř.), přičemž jen pro vydání tohoto rozsudku nemusí být nařízeno jednání (§ 153a odst. 4 o.s.ř.). Žalované byl platební rozkaz doručen do datové schránky dne 15. 4. 2020, dne 28. 4. 2020 byl soudu doručen prostý odpor žalované bez vylíčení rozhodných skutečností. Žalovaná se pouze vyjadřovala k tomu, že písemně neuznala dluh a odmítala jednostranný zápočet ze strany žalobkyně, dále i uvedla, že žalobkyně nezdůvodnila, z jakého titulu po ní peníze požaduje. Lhůta k podání odporu uplynula dne 30. 4. 2020, lhůta k vyjádření dne 30. 5. 2020. Vyjádření k žalobě ze dne 24. 6. 2020 došlo soudu téhož dne obsahovalo již vylíčení rozhodných skutečností, avšak bylo podáno o 24 dní později, než byla zákonná lhůta. Prominutí zmeškání lhůty žalovaná nenavrhl, a to ani z důvodů epidemiologických, ani z důvodů nouzového stavu, který v té době trval.

6. Poté, co došlo ke změně v obsazení soudu, bylo postupováno ve smyslu ust. § 119 odst. 3 o.s.ř. Soudkyně, která věc projednávala, nepostupovala dle ust. § 153a odst. 3 o.s.ř., ani přes upozornění žalobkyně na splnění podmínek pro vydání rozsudku pro uznání při jednání dne 29. 6. 2020. Při jednání soudkyně stranám uvedla, že „... s ohledem na listinné důkazy, které byly založeny do spisu a situaci v souvislosti s koronavirem, není možno považovat opožděné doplnění odporu za uznání žalovanou.“ Jednání bylo zahájeno, byly provedeny listinné důkazy a žalobkyně byla poučena dle ust. § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. Následně (po změně v obsazení soudu) se soud zabýval navrhovaným předběžným opatřením a částečným zpětvzetím žaloby. Při dalším jednání konaném dne 28. 1. 2021, soudkyně vyslovila stranám opačný právní názor, než měla její předchůdkyně. Podle názoru soudu měl být vydán rozsudek pro uznání již po 31. 5. 2020, kdy k tomu byly ze zákona dány podmínky. Odpor, který byl žalovanou doručen soudu dne 28. 4. 2020 byl sice podán ve lhůtě, avšak nesplnil požadavky tzv. kvalifikované výzvy. Dodatečná 30-ti denní lhůta pro doplnění odporu, resp. vyjádření se k žalobě s povinností žalované vylíčit rozhodné skutečnosti, na nichž staví svou obranu a k vyjádření připojit listinné důkazy, jichž se dovolává, nebyla využita. Soudem bylo dále sděleno, vzhledem k avizovanému podání odvolání do usnesení o částečném zpětvzetí žaloby ze strany žalobkyně, že soud vyčká rozhodnutí odvolacího soudu a následně již bude vydán rozsudek pro uznání bez toho, že by bylo nutno nařizovat jednání jen pro vyhlášení tohoto rozsudku pro uznání. Na toto byly strany při jednání upozorněny. Žalobkyně se následně rozhodla odvolání proti usnesení č.j. 14 C 73/2020 – 197 nepodat a v mezidobí, na výzvu soudu částečně vzala žalobu zpět i co do příslušenství – zákonného úroku z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 3 000 000 Kč a 1 000 000 Kč. Poté již podmínky pro vyhlášení rozsudku pro uznání byly dány.
7. Dle ust. § 114b odst. 1, 2 o.s.ř. bylo-li ve věci rozhodnuto platebním rozkazem, může předseda senátu žalovanému uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír. K podání vyjádření předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu. Dle ust. § 114b odst. 5 o.s.ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Pavlíčková.

uplatňován, uznává; o tomto následku musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

8. Dle ust. § 153a odst. 3 o.s.ř. rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5).
9. Soud dospěl k závěru, že veškeré předpoklady pro vydání tohoto rozsudku pro uznání podle § 153a odst. 3 o.s.ř. jsou splněny, neboť se má za to, že žalovaná nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznala (§ 114b odst. 2) a povaha věci vydání tohoto rozsudku rovněž nevylučuje, protože jde o věc, v níž je možno uzavřít a schválit smír. Nadto žalovaná ve svých vyjádření, jak písemných, tak ústních při jednání, sama připouští, že finanční prostředky od žalobkyně obdržela a to pro hrazení nákladů spojených s agenturním zaměstnáváním. Systém hrazení formou zálohových faktur s textem „záloha na odměnu za personální služby“ vymyslela žalobkyně a žalovaná očekávala za tyto služby provizi a účast na dalších projektech, jejichž realizace měla žalované přinést roční zisk cca 40 000 000 Kč. Tato spolupráce dle žalované několik měsíců skutečně fungovala, avšak další projekty se nezrealizovaly a žalovaná se cítila být podvedena, kdy se ocitla v situaci, ve které z důvodu ztráty licence pro agenturní zaměstnávání zahraničních pracovníků žalobkyně, převzala na sebe žalovaná veškerá rizika bez jakéhokoliv reálného protiplnění, které jí bylo přislíbeno. Proto odmítla vystavovat opravné daňové doklady (jak bylo běžnou praxí) po zjištění, že původní dohoda není dodržována. Při jednání žalovaná uvedla, že vše fungovalo na principu, že se vystavila zálohová faktura, následně byly zaslány peníze, na tyto byl vystaven řádný daňový doklad, následně byl vystaven dobropis a faktura byla stornována. Žalovaná se písemně dne 3. 2. 2021 vyjádřila nesouhlasně k názoru soudu na vydání rozsudku pro uznání. Uvedla, že v rámci odporu se vyjádřila, následně se fakticky nemohla seznámit se spisem z důvodu nouzové situace vyvolané pandemií, (a pokud soud nepožádala o prominutí lhůty, nemá to mít na rozhodnutí soudu vliv), ve sporu není pasivní, žalobě se po celou dobu brání, ani nečiní žádné kroky ke zdržování jednání či ohrožování budoucího výkonu rozhodnutí. Namítala, že soud nemůže vydat rozsudek pro uznání pouze z formálních důvodů a odkazovala na judikaturu Ústavního soudu. Soud však setrval na svém názoru prezentovaném stranám na jednání dne 28. 1. 2021, a to i s odkazem na provedené listinné důkazy či všechna vyjádření žalované, která neobsahují jednoznačná tvrzení, která by byla důkazně podložena tak, aby bylo postaveno na jisto, že předmětné finanční prostředky nebyly žalované bezhotovostně poskytnuty. Soud tedy svým postupem napravil procesní pochybení své předchůdkyně a s odkazem na ust. § 114b a 153a o.s.ř. vydal rozsudek pro uznání z důvodu neuposlechnutí výzvy soudu se kvalifikovaně vyjádřit ve věci samé ve lhůtě do 30. 5. 2020.
10. Po právní stránce soud uplatněný nárok posoudil dle ust. § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.) podle kterého si strany mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště jako typ smlouvy upravena. Nárok žalobkyně na úrok z prodlení plyne z ust. § 1970 o.z. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb.
11. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142a odst. 1 o.s.ř., když plně procesně úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšně žalované. Dle ust. § 145 o.s.ř. účastníku, jemuž soud přizná náhradu nákladů řízení, přizná i náhradu nákladů předběžného opatření. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 1 150 028 Kč, náklady právního zastoupení žalobkyně advokátem za 6 úkonů právní služby po 53 540 Kč dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen AT), dle § 11 odst. 1 AT (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast na jednání den 29. 6. 2020, 28. 1. 2021, vyjádření ze dne 26. 5. 2020, 13. 8. 2020), náklady právního zastoupení žalobkyně advokátem za 5 půlúkonů právní služby po 26 770 Kč dle § 7 AT, dle § 11 odst. 2 AT (jednoduchá předžalobní výzva, návrh na vydání předběžného opatření, Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Pavlíčková.

vyjádření ze dne 19. 10. 2020, částečné zpětvzetí ze dne 9. 11. 2020, 14. 12. 2020), náhradu za 11 režijních paušálů ve výši 3 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT, jízdné dle § 156 a násl. zák. č. 262/2006 Sb. ve spojení s vyhl. č. 358/2019 Sb. a vyhl. č. 589/2020 Sb. ve výši 3 523,41 Kč, náhradu za promeškaný čas strávený na cestě dle § 14 odst. 3 AT ve výši 1 600 Kč a příslušného 21 % DPH ve výši 96 261,90 Kč, neboť zástupce osvědčil, že je plátcem DPH. Soud žalobkyni nepřiznal odměnu za 2 půlúkony – podání žalobce ze dne 8. 2. 2021 a částečné zpětvzetí žaloby ze dne 2. 3. 2021, jelikož nejsou úkonem ve smyslu ust. § 11 odst. 2 AT. Podáním ze dne 8. 2. 2021 se žalobkyně vzdala práva na odvolání proti usnesení ze dne 22. 1. 2021 a podáním ze dne 2. 3. 2021 vzala žalobu částečně zpět co do úroků z prodlení-na což byla upozorněna soudem-a toto mělo být součástí částečného zpětvzetí ze dne 9. 11. 2020 a 14. 12. 2020, za které byla odměna přiznána. A předžalobní výzvu hodnotil soud jako jednoduchou, bez právního rozboru, tedy namísto celého úkonu byl přiznán půlúkon.

12. Lhůta k plnění byla žalované stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., podle kterého soud může stanovit lhůtu delší než třídní. Soudem byla určena lhůta se splatností 30 dnů s ohledem na výši žalované částky i nákladů řízení, a to v řádech milionů korun. Soudu se tato lhůta jeví jako spravedlivá, pro žalovanou dostačující a pro žalobkyni únosná.

13. Podle ust. § 153a odst. 4 o.s.ř. soud nenařizoval jednání ve věci pouze pro vydání tohoto rozsudku pro uznání.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolacím důvodem proti bodu II. jeho výroku však mohou být pouze vady řízení spočívající v tom, že rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, vyloučený soudce nebo přísedící, soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže namísto samosoudce rozhodoval ve věci senát a dále skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání. Odvolacím důvodem proti bodu I. a III. jeho výroku mohou být vady ve smyslu § 205 odst. 2 o.s.ř.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

České Budějovice 19. dubna 2021

Mgr. Lucie Kubová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Pavlíčková.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku odst. I. právní moci dne 29.05.2021, ve výroku odst. II. právní moci dne 29.05.2021 a je vykonatelné dne 29.06.2021, ve výroku odst. III. právní moci dne 29.05.2021 a je vykonatelné dne 29.06.2021. Připojení doložky provedla Alena Prášilová dne 28.02.2022.